

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121413926
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121413926.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Srbskej republiky, s trvalým pobytom XXX XX O. H. I. XXXX/X, t. č. bytom S. Q. XX Y. XX XXX X., Srbská republika, o zaplatenie 3.474,50 eur, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 6Csp/44/2021-129 zo dňa 19. apríla 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1) Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Mal za to, že v danom prípade ide jednak o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, s postavením žalovaného ako spotrebiteľa a súčasne ide, a to práve s ohľadom na osobu žalovaného, ktorý je štátnym občanom Srbskej republiky, kde aj žije, o spor s medzinárodným prvkom. Pri skúmaní svojej právomoci vec rozhodnúť vychádzal z ustanovení zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších zmien a dospel k záveru, že s ohľadom na predmet konania nemožno založiť právomoc slovenského súdu na žiadanom z jeho ustanovení (§ 37, § 37a, § 37b, § 37c, § 37d, § 37e), a preto podľa ust. § 9 CSP konanie zastavil. Mal preukázané, že žalovaný sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava s tým, že sa s vysokou pravdepodobnosťou v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu nezdržiaval na území SR. Zo šetrenia policajného orgánu vyplynulo, že žalovaný sa vrátil do Srbska, pričom súdu oznámil svoju adresu: S. Q. XX Y. XX XXX X., Srbia. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/37/2017 zo dňa 22.08.2018, v zmysle ktorého pojem bydlisko, ktorý používa zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom nemožno považovať za pojem s rovnakým obsahom a významom ako trvalý pobyt, ktorý vyjadruje iba registrovaný právny stav, bez ohľadu na to, či sa osoba v mieste trvalého bydliska skutočne a reálne zdržiava. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 CSP keďže konanie bolo zastavené a zavinenie na zastavení nemožno pričítať žiadnej zo strán.

2) Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorý namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil, resp. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak za bydlisko žalovaného považoval adresu v Srbskej republike. Mal za to, že žalovaný sa v Srbskej republike zdržiava iba dočasne. Súd zároveň nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko záver o skutočnosti, že žalovaný má úmysel trvalo sa zdržiavať na území Srbskej republiky, nebol v konaní spoľahlivo preukázaný. Žalovaný je osoba s bydliskom na území Slovenskej republiky, kde má vedený aj trvalý pobyt, a preto má súd

právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3) Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v podrobných dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

6) Z dôvodov rozhodnutia je zrejmé, na ktoré konkrétne skutočnosti súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadol, i to, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil a následne ako vec právne posúdil, ktorými dôvodmi sa odvolací súd tak, ako je vyššie uvedené, v celom rozsahu stotožnil. Súd prvej inštancie venoval osobitnú pozornosť skúmaniu bydliska žalovaného v kontexte ust. § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom a správne ustálil, že pojem bydlisko nemožno zamieňať s pojmom trvalý pobyt, pričom poukázal aj na relevantnú judikatúru. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu je potrebné zdôrazniť, že pojem bydlisko nie je totožný pojem s pojmom trvalý pobyt, ktorý sa zapisuje do Registra obyvateľov. Námietka žalobcu, že žalovaný má stále prihlásený trvalý pobyt na SR je potom irelevantná. Zo šetrenia súdov (Okresného súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania ako aj Okresného súdu Dolný Kubín) vyplynulo, že žalovaný sa zdržiava v Srbskej republike s úmyslom tam žiť, o čom svedčí aj skutočnosť, že zo Slovenskej republiky odišiel aj so svojou rodinou. Sám žalovaný potvrdil, že býva v Srbsku na adrese: S. Q. XX Y. XX XXX X., Srbia, na ktorej aj preukázateľne preberá písomnosti.

7) Na základe uvedeného, keď žiadna zo zistených skutočností nenasvedčuje tomu, že by sa žalovaný v čase začatia konania zdržiaval na území SR, kde by mal aj úmysel žiť, súd prvej inštancie správne konanie zastavil pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania - absentujúcu právomoc.

8) O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a inak úspešnému žalovanému v konaní nepriznal ich náhradu, nakoľko mu zo spisového materiálu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplynuli.

9) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).